

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/27/2019
Identifikačné číslo spisu:	2516204839
Dátum vydania rozhodnutia:	28.03.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:2516204839.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletého S. C., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: matky W. J. C., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v C., C. XX a otca D. D., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho v I. T. D., S. XXX, zastúpeného doc. JUDr. Štefanom Kočanom, PhD., advokátom so sídlom v Piešťanoch, Nitrianska 5, o návrhu matky maloletého na zvýšenie výživného, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 9P/48/2016, o dovolaní otca maloletého proti rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25CoP/27/2018 z 13. júna 2018, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací v záhlaví označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Piešťany (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) z 5. októbra 2017 č. k. 9P/48/2016-71, ktorým prvoinštančný súd rozhodol o zvýšení výživného otca k maloletému zo sumy 90,- Eur mesačne na sumu 120,- Eur mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2016, ďalej o tom, že nedoplatok na splatnom výživnom od 01. 09. 2016 do 30. 09. 2017 vo výške 390,- Eur je otec povinný splácať v mesačných splátkach vo výške 10,83 Eur spolu s bežným výživným s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti predmetného rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splatnej splátky a o trovách konania. V odôvodnení potvrdenia rozhodnutia prvoinštančného súdu odvolací súd uviedol, že rozsudok potvrdil ako vecne správny, stotožňujúc sa aj s jeho odôvodnením.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal otec maloletého (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil poukazom na ust. § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), pretože súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na

spravodlivý proces. V dovolaní namietal, že odvolací súd sa nepostavil k svojej povinnosti riadne preskúmať rozhodnutie prvoinštančného súdu zodpovedným spôsobom a arbitrárne konštatoval, že sa súd prvej inštancie údajne presvedčivým spôsobom vysporiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov a dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu. Ďalej namietal nedostatočné zistenie skutočného stavu veci a skutočnosť, že odvolací súd nezopakoval a nedoplňil dokazovanie. Navrhol, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

3. Matka maloletého vo svojom vyjadrení k dovolaniu vyjadrila nesúhlas s tvrdeniami dovolateľa. Kolízny opatrovník žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu potvrdiť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a naň oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

5. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C. m. p.“) platí, že na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Dovolací súd je toho názoru, že námietka dovolateľa, podľa ktorej jeho právo na spravodlivý proces bolo porušené nedostatočným preskúmaním rozhodnutia prvoinštančného súdu odvolacím súdom, ktorého rozhodnutie je z tohto dôvodu arbitrárne, nie je dôvodná. Odvolací súd v bodoch 15 a 16 odôvodnenia svojho rozhodnutia zrozumiteľne vysvetlil, prečo považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za vecne správne. Stotožnil sa aj s jeho odôvodnením, ktoré nepochybne zodpovedá kritériám vymedzeným v ust. § 220 C. s. p., preto v zmysle ust. § 387 ods. 2 C. s. p. bol oprávnený obmedziť sa len na skonštatovanie správnosti prvoinštančného rozhodnutia. K namietanej arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd zdôrazňuje, že odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia navyše neobmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, ale na zdôraznenie jeho správnosti doplnil aj ďalšie dôvody. Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že rozsudok odvolacieho súdu je arbitrárny; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (čo však nie je prípad v tomto konaní prejednávanej veci). Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pri posudzovaní, či odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá zákonným požiadavkám, sa nezaoberá jeho vecnou správnosťou, teda správnosťou skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých.

11. K námietke dovolateľa týkajúcej sa nevykonania dokazovania odvolacím súdom dovolací súd uvádza, že z ustanovenia § 68 C. m. p., podľa ktorého odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní, ak to pre zistenie skutočného stavu veci považuje za potrebné vyplýva, že odvolací súd je oprávnený, ale nie povinný zopakovať alebo doplniť dokazovanie. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia je zrejmé, že skutočný

stav veci tak, ako ho zistil prvoinštančný súd považoval za dostačujúci pre svoje rozhodnutie. Ani týmto postupom odvolacieho súdu teda nedošlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p.

12. Vo zvyšnej časti dovolania dovolateľ namietal skutkové zistenia ako výsledok hodnotenia dôkazov a z nich vyplývajúci skutkový záver, z ktorého vychádzal prvoinštančný ako aj odvolací súd. Nesprávne zistenie skutkového stavu však nie je podľa Civilného sporového poriadku samostatným dovolacím dôvodom a nie je ani nesprávnym procesným postupom, ktorý by znemožnil, aby dovolateľ uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces v zmysle dovolateľom uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) C. s. p. Dovolací súd navyše nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, pretože je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 C. s. p.).

13. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľa podľa ust. § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

14. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v nadväznosti na ust. § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.